

Publicerad 2005-11-06 20:31 av lissa

två

efter att jag hade vändt bort huvudet
undrar jag med blicken in i väggen
är jag så rädd för att gå sönder
att mina ögon försöker skydda mig

eller är jag bara rädd för att falla
just nu
just här ikväll
just för dig

så jag vände tillbaka blicken
och han lade huvudet på sne
och för första gången såg jag någons ögonfärg
utan konstlad tagg i ryggen

han tycker om min humor säger han
och att prata med mig
och jag blir inte rädd

inte ens när han rör min hand under bordet

jag ser migsjäl i slowmotion
med min hand på hans panna
utan viljan att smita därifrån

och han retar mig
säger:
inte är jag rädd för dig
och jag blir glad
jag har skrämt för många
för att jag inte känt med för många

så går vi hem och vi pratar hela vägen
mina öron vilar när han berättar om allt han tycker om
jag letar inte
analyserar inte
jag lyssnar bara
sneglar över hans mun
och ler ibland åt små saker han säger

som är sådär konstigt udda men ändå så underbara

och när vi skiljs

tittar han på mig

och sen lägger han huvudet på sne

och för första gången tycker jag om det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lissa med Poeter.se id #786 innehar upphovsrätten